

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רחל - צ'מור מ'והרנ"ת זצ"ל "צ'ך צ'ני מ'קוה ש'ך צ'חד מ'ספ'ר ר'בנו י'הי' ת'יקון ר'כ"ל" -
 "ח'ק נ'תן ו'לא י'עבור" י'צא ל'אור ע'י ה'וצ'את "נ'צחתי ו'אנצ'ח" ש'ע"י י'שיבת ת'יקון ה'מידות

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' אֲנִיר (כ"א לעומר)

סֵדֶר לְקוּמֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה קְלָה

כִּי אֶקַח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֶט. סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְדֻלוֹת, לְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים, וּלְקַבֵּל יוֹם טוֹב בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחַבַת הַלֵּב כְּפִי יִכְלְתוּ. כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, עַל-יְדֵי שְׂזוּכָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרֵי בִינָה, זָכָה לְהִיּוֹת "עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם" (בְּמִדְבָר י"ב). וְיוֹם-טוֹב מִחִין דְּאִמָּא, שְׁהִיא בִינָה. וְעַל כֵּן כְּשִׂמְקַבֵּל אֶת הַיּוֹם-טוֹב, שְׁהִיא בִינָה, זוֹכָה לְעֲנָוָה. כִּי יוֹם טוֹב בְּגִימְטְרִיא סָג עִם הִי' אוֹתִיּוֹת כְּמוֹבָא בְּכּוֹנָנוֹת, שְׁהוּא הֶפֶךְ גַּם רוּחַ (עֵינ תְּקוּנִים מִן זו"ח). כִּי יוֹם-טוֹב מְבַטֵּל הַגְדָלוֹת, כִּי טַבַּע הַקְטָנוֹת שְׂוִיתֵבַטֵּל לְגַבֵּי הַגְדָלוֹת. וְעַל כֵּן כְּשִׂמְקָרֵב לְהַצְדִּיק נְתִבַטֵּל הַגְדָלוֹת, כִּי עַל-יְדֵי אֹזֶר הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְדִּיק נְתִבַטֵּל לְגַמְרִי. וְהוּא בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ט): "רְאוּנִי נְעָרִים וְנַחֲבָאוּ", הִינּוּ עַל-יְדֵי שְׂרוּאִים פְּנֵי הַצְדִּיק נַחֲבָאִים הַקְטָנִים, כִּי הַקְטָנוֹת נְתִבַטֵּל לְפָנֵי גְדָלוֹת. וְעַקֵּר כַּח קְדֻשַׁת יוֹם-טוֹב הוּא תְלוּי בְּצְדִיקִים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ג): "אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה (רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה כד): 'אֵל תִּקְרִי אֹתָם אֵלֶּה אֲתָם'. נִמְצָא שְׁהַיָּמִים טוֹבִים תְּלוּיִים בְּצְדִיקִים, וְעַל-כֵּן כְּשִׂמְקַבֵּל וּמְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים, וּמְקַבֵּל אֹזֶר הַגְּדוֹל שֶׁל יוֹם-טוֹב, שְׁהוּא בְּחִינַת צְדִיק כְּנִ"ל, נְתִבַטֵּל הַגְדָלוֹת שְׁלוֹ, כִּי הַקְטָנוֹת בְּטֵל לְגַבֵּי גְדָלוֹת. וְעַל-כֵּן 'חֵיב אָדָם לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרַגְלֵי, כִּי עַקֵּר כַּח יוֹם-טוֹב תְלוּי בְּצְדִיקִים:

וּבְזֶה מֵיֵשֵׁב שִׁפִּיר מַה שֶּׁהִקְשׁוּ בְּגִמְרָא (סְפָה דִּף כּוּז): עַל רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁאָמַר מְשִׁיבָה אָנִי אֶת הָעֲצָלָנִים בְּרָגֵל שֶׁנֶּאֱמַר: "וְשִׁמְחֵת בְּחֻגְךָ", וְהָאָמַר רַבִּי יִצְחָק חֵיב אָדָם לְהִקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, שֶׁנֶּאֱמַר: "מִדּוּעַ אֵת הוֹלְכֵת" וְכוּ' עַיִן שָׁם הֵיטֵב. כִּי אִם שֶׁהוּא בְּרַחוּק מֵאֲהָ פִּרְסָה מֵרַבּוֹ בְּיוֹם־טוֹב, וְלֹא אָזַל וְאֶתִּי בְּיוֹמָהּ, עַל כֵּל זֶה הוּא מְחֵיב לְהִקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, הֵינּוּ שִׁיפִיר פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, הֵינּוּ שִׁיכְבֵּד אֶת הַיּוֹם־טוֹב, וְיִקְבֵּל אֹזֶר הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם־טוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי רַבּוֹ וְכוּ', כִּי עֵקֶר קִדְשֵׁת הַיּוֹם־טוֹב תְּלוּי בְּצַדִּיקִים כַּנ"ל. וְכִשְׁמֻקְבֵּל אֶת הַיּוֹם־טוֹב הוּא מְקַבֵּל פְּנֵי רַבּוֹ מִמָּשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְּבַטַּל הַגְּדֻלוֹת, כִּי טַבַּע הַקְּטָנוֹת שִׁיתְּבַטַּל לְגַבֵּי גְדֻלוֹת כַּנ"ל:

וְזֶה פֶּרוּשׁ כִּי אֶקַּח מוֹעֵד, כְּשֶׁאֶקְבֵּל אֶת הַיָּמִים טוֹבִים. אָנִי מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט, הֵינּוּ שֶׁאֲזַכָּה לְעֲנָוָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכַרְוָנָם לְבִרְכָה (חֲלִיז פֹּט): מֵאִי דְכָתִיב: "הֵאֱמַנָם אֱלֹם" וְכוּ' מַה יַּעֲשֶׂה וְכוּ', יָכוֹל אִם בְּדַבְרֵי תוֹרָה תִּלְמוּד לֹא־מֵר "צִדִּיק תִּדְבַּרוּן", יָכוֹל אֶפְלוּ אִם הִגִּים דַּעְתּוֹ תִּלְמוּד לֹא־מֵר 'מֵיִשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם'. וְזֶה: "כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אָנִי מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט", עַל־יְדֵי שֶׁאֶקְבֵּל אֶת הַמוֹעֲדִים, עַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לְעֲנָוָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט' כַּנ"ל: וְזֶהוּ גַם־כֵּן עַנְיֵן הַמְּבָאָר בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק: "אֶרֶץ אֲכַלֵּת יוֹשְׁבֵיהָ" (לְעִיל בְּסִימָן קכט) כִּי הַקְּטָנוֹת בְּטַל לְגַבֵּי גְדֻלוֹת, וְנֶאֱכָל וְנִתְּהַפֵּךְ לְמַחֲוֹת הַצַּדִּיק:

עוֹד שָׁמַעְנוּ בְּעַנְיֵן זֶה, אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק יוֹכֵל לְהִרְגִישׁ קִדְשֵׁת יוֹם־טוֹב, כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת קִדְשֵׁת יוֹם־טוֹב כַּנ"ל. וְהַסִּימָן עַל־זֶה אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק, הוּא אִם יֵשׁ לוֹ שְׁפָלוּת, כִּי טַבַּע הַקְּטָנוֹת שִׁיתְּבַטַּל לְפְנֵי גְדֻלוֹת כַּנ"ל. וְעֵקֶר

הַהִתְקַשְׁרוֹת הוּא אֶהְבָּה, שְׂיֵאֶהֱב אֶת הַצַּדִּיק אֶהְבָּה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ד): "וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ", וְתִרְגְּמוּ: 'חֲבִיבָא לָהּ בְּנִפְשָׁהּ, וְכְמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוּאֵל א י"ח): "וְנִפְשׁוּ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד". וְאֶהְבְּתוּ אֶת הַצַּדִּיק יְהִיָּה יוֹתֵר מֵאֶהְבַּת נָשִׁים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוּאֵל ב א): "נִפְלְאַתָּה אֶהְבְּתָךְ לִי מֵאֶהְבַּת נָשִׁים". אַזִּי עַל-יַדֵּי הַהִתְקַשְׁרוֹת לְהַצַּדִּיק, יָכוֹל לְקַבֵּל קֶדְשׁת יוֹם-טוֹב כַּנִּ"ל, כִּי עֵקֶר יוֹם-טוֹב תְּלוּי בַּצַּדִּיקִים.

כִּי עֵקֶר בְּחִינַת יוֹם-טוֹב הוּא, לְהַעֲלוֹת בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקֶדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, לְבַטֵּל מַלְכוּת אַרְבַּע מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. כִּי מַלְכוּת נִקְרְאָת דְּ"לָת, בְּגִין דְּלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם, כִּי 'אִין מַלְךְ בְּלֵא עָם, וְנִמְצָא דְלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם. וְהַמַּלְכוּת דְּקֶדְשָׁה, שְׂהִיא בְּחִינַת דְּ"לָת, נִפְלָה וְנִעְשָׂה מִמְּנָה אַרְבַּע מַלְכוּת דְּקֶלְפָּה. וּבִיוֹם-טוֹב צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקֶדְשָׁה מֵהַד' מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב (שָׁם י"א): "וְיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמַּלְכוּתִים", פְּרוּשׁ: יוֹם טוֹב נִקְרָא תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה, כִּי כָּל הַיָּמִים טוֹבִים הֵם יָמֵי דִין, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה טז): 'בְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים הָעוֹלָם נִדוּן בְּפִסְחָ וְכוּ', וְצָרִיךְ לָשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה. וְעַל-יַדֵּי-זֶה יוֹצֵא הַמַּלְכוּת מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְּבַטֵּל מִמְּשַׁלְתָּם, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה (יוֹמָא פו:): 'גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה שְׂמִקְרַבַּת אֶת הַגְּבָאָה, שְׂנִגְבָּא לִין עַל-יַדֵּי תְּשׁוּבָה מֵהַמַּלְכוּת דְּקֶלְפּוֹת. וְזֶהוּ "לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמַּלְכוּתִים", שְׂאָז יוֹצֵא מַלְכוּת דְּקֶדְשָׁה, שְׂהִיא בְּחִינַת דְּ"לָת, מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְּבַטֵּל כַּח הָאֲרַבַּע מַלְכוּת דְּסִטְרָא-אַחֲרָא.

וְעֵקֶר לְבַטֵּל כַּח מַלְכוּת עֲמָלָק, כִּי הִיא כּוֹלֶלֶת הָאֲרַבַּע מַלְכוּתִים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּמִדְבָר כ"ד): "רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלָק". וְעַל-כֵּן

בְּשֶׁהָרַג שְׂמוּאֵל אֶת אֲנָג מֶלֶךְ עַמְלֵק, נֶאֱמַר (שְׂמוּאֵל א ט"ו): "וַיִּשְׁפָּךְ
 שְׂמוּאֵל אֶת אֲנָג". וּפִרְשׁ רַש"י: 'חֲתָכוּ לְאַרְבַּע'. שְׁחַתְךָ הָאֲרַבַּע
 מַלְכֵיזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, לְבַל יְהִיָּה לָהֶם כַּח וּמִמְשָׁלָה מִהַמְלָכוֹת
 דְּקֻדְשָׁה, שֶׁהִיא בְּחִינַת דְּל"ת, כִּי הֵעֲלָה הַמְלָכוֹת דְּקֻדְשָׁה מֵהֶם.
 וְזֶה נַעֲשֶׂה בְּיוֹם־טוֹב כַּנ"ל, וְזֶהוּ "וַיִּשְׁפָּךְ", וַי"ו יוֹד הוּא פְּעֻלָּה,
 וְשֶׁרֶשׁ הַתְּבָה הוּא שֵׁם"ף וְהוּא רְאֵשֵׁי־תְבוֹת שְׁבוּעוֹת סְכוֹת
 פְּסִיחַ, שֶׁהֵם הַיָּמִים טוֹבִים, שָׂאזּוּ יוֹצֵא הַמְלָכוֹת דְּקֻדְשָׁה. כִּי הַיָּמִים
 טוֹבִים הֵם יָמֵי דִין, שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה, בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אֵלְמָלָא מוֹרְאָה שֶׁל מַלְכוּת', וְעַל כֵּן נֶאֱמַר
 בְּעַמְלֵק (דְּבָרִים כ"ה): "וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים וְכוּ' וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים",
 כִּי עֵקֶר כַּחוֹ הָיָה מַחֲמַת שְׁלֵא הֵעֲלוּ אֶת הַמְלָכוֹת דְּקֻדְשָׁה, מַחֲמַת
 שְׁלֵא הָיָה לָהֶם יְרָאָת אֱלֹקִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת כַּנ"ל:

וְעַל־כֵּן

בְּכָל יוֹם־טוֹב יֵשׁ אַרְבַּע מְצוּוֹת, בְּפִסְחַ אַרְבַּע כּוֹסוֹת,
 בְּסְכוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנִים, בְּשְׁבוּעוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה
 שֶׁהוּא בְּאַרְבָּעָה בְּחִינּוֹת, אֲזוּ רְאָה וַיִּסְפָּר"ה הַכִּינָ"ה וְגַם חֲקַר"ה
 (אִיּוֹב כ"ח וְעֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה כ"ד תְּשָׂא פָּרָשָׁה מִם), כְּנֶגֶד הַמְלָכוֹת,
 שֶׁהִיא בְּחִינַת דְּל"ת, שְׁיִוְצֵאת בְּיוֹם־טוֹב מִבֵּין הַקְּלָפוֹת כַּנ"ל.
 וְהַתְּלִמִּיד־יַחֲכָמִים הֵם בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (גִּטִּין סב):
 מָאֵן מַלְכֵי רַבָּנָן, כִּי הֵם מַעֲלִים אֶת הַמְלָכוֹת, עַל־כֵּן עֵקֶר קֻדְשָׁת
 יוֹם־טוֹב נַעֲשֶׂה עַל יָדָם:

וְכִשְׁמַקְבָּלִים

קֻדְשָׁת יוֹם־טוֹב, יֵשׁ לוֹ עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת כַּנ"ל.
 וְזֶהוּ (מְשָׁלֵי כ"ב): "עֵקֶב עֲנָוָה יְרָאָת ה'", כִּי
 יְרָאָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת כַּנ"ל: וְאֲבָרְהָם אָבִינוּ טָרַח גַּם כֵּן
 עַל־זֶה, וְרַדְף אַרְבַּעַת הַמְלָכִים, לְהַעֲלוֹת מֵהֶם הַמְלָכוֹת, וַיִּצָּא
 מִמֶּנּוּ יִצְחָק וַיִּשְׁמָעֵאל יַעֲקֹב וְעֵשָׂו, כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים אַחָד חָכָם

וְכוּ:

(מן עוד שמענו עד כאן, כל זה מבאר היטב לעיל בהתורה מישראל דספינא בסימן ל עין
 שם):

**וְעַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח רַחֲמֵהּ שֶׁל הַמַּקְשָׁה לִילֵד כַּמּוּבָא בְּ"עֵין-
 חַיִּים" (שער ל"ה פ"ק ג). כְּשֵׁם שֵׁשׁ צִירִים
 וְדַלְתוֹת לְבַיִת כֶּף יֵשׁ צִירִים וְדַלְתוֹת לְאִשָּׁה' (בכורות מה), וַיִּמַּהֲשֵׁתִי
 דַּלְתֵינוּ נַעֲשֶׂה צוּרֵת ב' סְתוּמָה, שֵׁשׁ נוֹצָר הַוּלָד וְכוּ'. עֵינֵינוּ שָׁם.
 וְצָרִיד לַחֲתוּךְ הַב' לְשָׁנֵי דַלְתֵינוּ, כִּדֵּי שֵׁיִצֵּא הַוּלָד, וְזֵהוּ: "וַיִּשְׁפֹּף"
 חֲתָכוּ לְאַרְבַּע שְׁחַתְךְ הַמ"ם לְשָׁנֵי דַלְתֵינוּ. וְהַבֵּן: (באור ענין זה של
 המקשה לילד, יתבאר במקום אחר):**

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוהר"ן הַיְוֹמִי:

כִּי אִקַּח מוֹעֵד – קֵלָה

**א סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְדֻלוֹת, לְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים וְלִקְבֹּלָם
 בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה וּבְהַרְחַבַת הַלֵּב, וְלַעֲנֹגָם בְּמֵאֵל וּמְשִׁתָּה וּכְסוּת
 כָּרְאוּי כְּפִי יְכַלְתוּ:**

**ב הַתְקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק מְבַטֵּל גַּם כֵּן הַגְדֻלוֹת, עַל כֵּן זֶה סִימָן אִם
 הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק בְּאַמֶּת אִם יֵשׁ לוֹ שְׂפִלוֹת:**

**ג עֵקֶר הַהֲתַקְשְׁרוֹת הוּא אֲהָבָה, שֵׁיִאֲהַב אֶת הַצְדִּיק אֲהָבָה שְׁלֵמָה
 שִׁיְהִיָּה נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, עַד שֶׁעַל-יְדֵי אֲהָבַת הַצְדִּיק יִתְבַּטֵּל
 מִמֶּנּוּ אֲהָבַת נָשִׁים בְּבַחֲיִנַת: "נִפְלְאַתָּה אֲהַבְתָּךְ לִי" וְכוּ' (שְׁמוֹעַל-ב
 א' כו):**

**ד כְּשֶׁמְקַבֵּל יוֹם-טוֹב כָּרְאוּי הוּא בְּחִינַת הַקְּבִלַת פְּנֵי רַבּוֹ בְּרִגְלָה, אִם
 אִם הוּא רַחוּק מִרַבּוֹ כִּמְהַ פְּרָסְאוֹת, וְכֵן לְהַפְּךְ אִם הוּא מְקַשֵּׁר
 לְהַצְדִּיק יוֹכֵל לְהַרְגִּישׁ קִדְשֵׁת יוֹם-טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַעֲלָה**

מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְנוֹפֵל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה וְנִתְבַטֵּל כֹּחַ מַלְכוּת הָעֶכוּ"ם:

הַ בְּיוֹם-טוֹב צָרִיכִין לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה, כִּי בְּכֹל הַיָּמִים טוֹבִים הָעוֹלָם נִדוּן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה 'בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים וְכוּ' (ראש־הַשָּׁנָה ט"ז), עַל כֵּן צָרִיכִין אָז לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת כַּנֶּ"ל וּמְקָרֵב אֶת הַגָּאֲלָה:

סִדְרָא יְפַי מִן הַרְצֵ"ת הַיּוֹמִי:

י בְּשַׁנַּת תַּקס"ו אַחֲרַיּוֹם טוֹב נוֹלַד לִי בֶן מֵאִיר זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְרָצִיתִי לְנַסֵּעַ אֵלָיו וְנִתְעַכְבְּתִי עַד אַחֲרַיּוֹם הַמִּילָה וְאַחֲרַיּוֹם כָּךְ בְּאִתִּי אֵלָיו זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְאִזְ הָיָה פֶּעַם הָרֵאשׁוֹן שֶׁזָּכִיתִי שֶׁהָרֵאָה לִי סִפְרוֹ הַנּוֹרָא שֶׁנִּשְׂרַף אַחֲרַיּוֹם כָּךְ וְקָרָא עִמִּי כַּמָּה פְּרָקִים שֶׁם וְנִבְהַלְתִּי מְאֹד אֶף עַל פִּי שֶׁלֹּא הִבְנַתִּי כָּלֵל:

סְמוּךְ לַחֲנֻכָּה נִתְעַכְבְּתִי שָׁם כְּמוֹ שֶׁלִּשְׁשָׁה שָׁבוּעוֹת, וְאִזְ גָּמַרְתִּי לְפָנָיו כָּל סִפְרֵי הָאֱלֹף-בֵּית הָרֵאשׁוֹן וְהִתְחַלְתִּי בּוֹ בְּקִיץ תַּקס"ג גַּם בְּשַׁנַּת תַּקס"ד כְּתִבְתִּי קְצָת:

יֵא בְּשַׁנַּת תַּקס"ו הַנֶּ"ל רָקַד רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אַחֲרַיּוֹם הַתּוֹרָה "וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם" (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן סִימָן י"ז) בְּשַׁנַּת הַנֶּ"ל אַחֲרַיּוֹם כָּל הַיָּמִים טוֹבִים בְּסְמוּךְ בְּתַחֲלַת הַחֲרָף צָוָה עָלַי לְהִתְחִיל לְכַתֵּב מֵה שֶׁאֲנִי מְחַדֵּשׁ, וְכֵן עָשִׂיתִי. אַחֲרַיּוֹם פָּסַח שְׁלַח אוֹתִי לְר' יְהוֹשֻׁעַ מְזוֹרִין עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם קוּוִיטֵל כְּתוּב בְּשִׁמוֹת בְּכַתֵּב יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה לְתַן לוֹ, כִּי רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ הַנֶּ"ל הָיָה חוֹלָה וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שִׁימוֹת וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה בְּעוֹלָם הַבָּא, עַל כֵּן שְׁלַח אוֹתִי עִם הַקּוּוִיטֵל הַנֶּ"ל וְנַסְעֵתִי אֵלָיו וּמְסַרְתִּי לוֹ הַכְּתָב הַנֶּ"ל וּפְקֻדַּת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שִׁינְחַ בְּדַעְתּוֹ וּמַחוֹ הַשִּׁמוֹת הָאֵלוֹ שֶׁהָיוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'לז — צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צִמְרֵן צִמְרֵן מִקֻּוּה שִׁדְרָה צִמְרֵן מִסְפָּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן רַבְנֵי" —
— "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת —

בְּתוֹבִים שָׁם כִּי כִּי אֲשֶׁר יִקְבְּלֵם בְּדַעְתּוֹ וּמַחוֹ שֶׁהֵם הַנְּשָׁמָה, כִּי
הַנְּשָׁמָה הִיא הַדַּעַת שְׁבַמַּח כְּמוֹ שְׁמֵבֶאֱרַר בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן ל"ה) יְהִי טוֹבָה גְּדוּלָּה לְפָנָיו גַּם אָמַר לִי שְׂאֲצוּה לֹא שִׁיחֲשֵׁב
אֶת רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוֹ לְבָרְכָה בְּדַעְתּוֹ בְּכָל יוֹם עַד שִׁיסְתַּלֵּק, וְכֵן עָשִׂיתִי
וְאָמַר לִי רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוֹ לְבָרְכָה שְׁזָכָה אוֹתִי בְּמַצְוָה בְּשְׁלִיחוֹת הַזֹּאת
לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַנִּ"ל:

סִדְרָה לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

כח מי שעושה משא-ומתן באמונה, על-ידי-זה מעלה ומתקן
ניצוצות הקדושה שנפלו, ומשלים ומאיר הארה בנר"ן שלו,
ועל-ידי-זה מיחד קדש-א-בריך-הוא ושכינתה (שם).

כט כל עסקי המשא-ומתן, שמתגלגלים ובאים הסחורות והחפצים
מאדם זה לאדם אחר, הכל כפי הניצוצות שבבהם. ולפעמים צריך
שיצא החפץ מרשותו לרשות אחר, ואחר-כך יחזר לרשותו הכל
כפי הניצוצות שבאותו הדבר, וכפי החלקי נר"ן שיש להאדם
בכל עת וזמן. על-כן אין לדחוק את השעה בשום דבר, לדחוק
עצמו ביותר למכור דוקא או לקנות דוקא באותה השעה שחפץ,
כי לכל עת כפי ברור הניצוצות וכפי חלקי נר"ן שבאדם כנ"ל
(שם).

ל על-ידי תאות ממון מתגבר חס ושלום מלכות הרשעה, שהוא
מלכות המן-עמלק, שהוא רודף תמיד מלכות דקדושה, שחיותה
על-ידי הדעת שהיא התורה. ומלכות הרשעה הוא החפץ מזה,
כי מתאווית תמיד לאסוף ממון, ובולעת ניצוצות הרבה של
הקדושה הנעלמים בהממון, שהוא בשרשו גונין על-אין. וכל אחד,
כפי שבירתו תאות ממון וממשיך עצמו אל התורה והדעת
דקדושה, כן מוציא הניצוצות קדושות ממלכות הרשעה, והכל

בכח הצדיקים האמתיים שעוסקים בתורה באמת, שיש לה כח להכניע מלכות הרשעה הנ"ל ולהוציא כל הניצוצות משם ולעשות מהם תורה (שם סי' נו).

לא כפי תאות ממון, כן נתמעט הדעת והחיים והאריכות ימים, ואינו שומע קול הכרוז של התורה שמכרזת תמיד לשוב להשם יתברך, ומחמת תאות ממון אינו שומע קול הכרוז הגדול הזה, ועל-ידי-זה הוא מכרח להתיגע אחר פרנסתו בטרח גדול, ופרנסתו בדחק ובכבדות מאד. אבל כשמתגבר להגדיל דעתו לחשק רק בתורה, וממעט ומשבר תאות ממון, על-ידי-זה פרנסתו בנקל, וזוכה לשמע הרמזים והכרוזים של התורה, שהם המחשבות טובות העולים בלבו בכל פעם לשוב להשם יתברך, עד שיזכה להתקרב אליו יתברך באמת (שם).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והוטב להמלך, והלך עם אשתו ובניו וכל זרעו למקום הנ"ל עם החכם הנ"ל, ובאמצע הדרך עומד מלאך שהוא ממנה על כעם, כי על-ידי כעם בוראים מלאך המשחית, ואותו מלאך הנ"ל הוא ממנה על כל המשחיתים ושואלין אותו הדרך, כי יש דרך ישר לפני איש, ויש דרך שהוא מלא טיט, ויש דרך שהוא מלא פחיתים ובורות, וכן שאר דרכים, ויש דרך אחד, שיש שם אש שארבע פרסאות מאותו האש נשרפים (ושאלו לו הדרך, ואמר להם אותו הדרך שיש שם האש) והיו הולכים והיה החכם מסתכל לפניו בכל פעם אם יש שם אותו האש, כי היה לו קבלה מאביו שיש שם אש כנ"ל בתוך כך ראה האש, וראה שהיו הולכים דרך האש מלכים ויהודים מעטפים בטלית ותפלין, וזה היה מחמת שהיו אצל אותן המלכים יושבים יהודים במדינתם, על כן היו יכולים לילך דרך

הָאִשׁ וְאָמַר הַחֲכָם לְהַמְלִיךְ: בְּאִשֶּׁר שָׁיֵשׁ קִבְלָהּ בְיָדֵי שְׂאֲרָבַע
פְּרָסָאוֹת רְחוֹק מִן הָאִשׁ נִשְׂרָפִים, עַל כֵּן אֵין אָנִי רוֹצֶה לִילֵךְ עוֹד
וְהַמְלִיךְ חָשַׁב: מֵאַחַר שֶׁרוֹאֶה שְׂשָׂאָר מְלָכִים הוֹלְכִים שָׁם דְּרָךְ
הָאִשׁ, עַל כֵּן אָמַר שָׁגַם הוּא יֵלֵךְ וְעָנָה הַחֲכָם: אָנִי יֵשׁ לִי קִבְלָהּ
מֵאָבִי כַּנִּלְ"ל עַל כֵּן אֵינִי רוֹצֶה לִילֵךְ, אֶתָּה אִם רָצוֹנְךָ לִילֵךְ, לֵךְ
וְהִלֵּךְ הַמְלִיךְ וְזָרְעוּ, וְשָׁלַט בָּהֶם הָאִשׁ, וְנִשְׂרַף הוּא וְזָרְעוֹ וְנִכְרְתוּ
כָּלֶם כְּשֶׁבָא הַחֲכָם לְבֵיתוֹ, הָיָה תְמוּהָ בְעֵינַי הַשָּׂרִים הִלֵּא הָיָה
נִשְׁמַר מִשׁוֹר וְשָׂה, וְאֵיךְ בָּא שִׁיחָיָה נִכְרָת הוּא וְזָרְעוֹ עָנָה הָאָנוּם
וְאָמַר: עַל-יָדֵי נִכְרָת, כִּי הַחֲזוּי כּוֹכָבִים רָאוּ, וְלֹא יָדְעוּ מָה רָאוּ, כִּי
שׁוֹר-עוֹשִׁין מֵעוֹרוֹ תְּפִלִּין, וְשָׂה-עוֹשִׁין מִצְמָרוֹ צִיצִית לְטָלִית,
וְעַל-יָדֵיהֶם נִכְרָת הוּא וְזָרְעוֹ, כִּי אוֹתָן הַמְלָכִים שָׁהוּ יְהוּדִים דְּרִים
בְּמַדִּינָתָם, שְׂמֵלָבֶשִׁין בְּטָלִית וְתְּפִלִּין, הָיוּ הוֹלְכִים דְּרָךְ הָאִשׁ וְלֹא
הָיוּ נְזוֹקִים כָּלֶל, וְהוּא נִכְרָת עַל-יָדֵי שְׂלֵא הָיוּ רַשָּׁאִים יְהוּדִים
שְׂלֹבֶשִׁין טָלִית וְתְּפִלִּין לִישָׁב בְּמַדִּינָתוֹ, וְעַל כֵּן הָיוּ הַשׁוֹר וְשָׂה
שְׂבִמְזוֹלוֹת שׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ, כִּי הַחֲזוּי כּוֹכָבִים רָאוּ וְלֹא יָדְעוּ מָה רָאוּ,
וְנִכְרָת הוּא וְזָרְעוֹ כַּנִּלְ"ל "לְמָה רָגַשׁוּ גּוֹיִם וְכוּ' תְּרַעַם בְּשִׁבְטֵי בְּרוּל
פֶּן יֵאָנֶף וְתֵאבְדוּ דְּרָךְ כִּי יִבְעַר" וְכוּ' (תְּהִלִּים ב) וְהַדְּבָרִים עֵתִיקִים
וְסֵתוּמִים מְאֹד-כָּל זֶה שָׁמְעֵתִי עוֹד מְצֵאתִי קֶצֶת רְמִזִּים מִהַמְּעֻשָׂה
זוֹ בְּקַפִּיטָל הַנִּלְ"ל "נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ" מוֹסְרוֹת הֵם שֶׁל עוֹר,
בְּחִינַת תְּפִלִּין "עֲבוֹתֵימוֹ" עֲבוֹת הֵם חֲבָלִים, בְּחִינַת צִיצִית, כְּמוֹ
שֶׁדְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה פָּסוּק זֶה בְּמִסְפַּכַּת עֲבוֹדָה זָרָה (דף
ג:) עַל צִיצִית וְתְּפִלִּין "יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחָק", כִּי הַשׁוֹר וְשָׂה
שְׂבִשְׂמִים שָׁחֲקוּ מִמֶּנּוּ "אֲזוּ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ וּבְחִירוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ"
הַכַּעַם וְהַבְּהֵלָה וְהַפְּחָד הַנִּלְ"ל, "וְאֲנִי נָסַכְתִּי מִלְּכִי עַל צִיּוֹן הַר
קְדִישִׁי" אֶפְשָׁר הֲרָמוֹ בְּזֶה, כִּי הַדְּמוּת אָדָם שֶׁהַעֲמִיד הַמְּלִיךְ הַנִּלְ"ל

על הר גבוה את זה לעמת זה, כי הוא כנגד המלך על ציון הר הקדש, כי שם כלולים כל חלקי עולם וכו', וזהו "הר" כנ"ל "נמכתו" לשון "נסך ויצק" "שאל ממני" כל העצות כנ"ל "גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ" לאחז יחד כל אפסי ארץ, הינו כל שבעה חלקי עולם וכל המלכים והגוים לנחלה תחתיו: "עבדו" זה ציצית "ביראה" זה תפלין וגילו ברעדה רעדה הנ"ל.

סדר שלחו ערוף היומי:

(ד) אם בני החצר שעירבו מבטלים רשותם לאחר שלא עירב הוא מותר להוציא מביתו לחצר ולא מבתיהם (אם לא שביטלו בפירוש גם רשות ביתם) (כ"י) והם אסורים אף מביתו לחצר ולא אמרינן שיהיו כאורחים שאין רבים נעשים אורחים אצל יחיד והוא הדין אם היו שנים לבד וביטל אחד מהם לחבירו המבטל אסור אף בשל חבירו וחבירו מותר אף בשל עצמו וכן רבים שלא עירבו שנתנו רשותם לרבים שעירבו לפי שהיחיד נעשה אורח אצל הרבים ורבים אינם נעשים אורחים אפילו אצל הרבים ולא היחיד אצל היחיד שכחו שנים ולא עירבו יכולים לבטל רשותם שיבטל כל אחד מהם רשותו לכל בני החצר בין אם מבטלים לרבים שעירבו ובלבד שכל אחד מהם יבטל לכל אחד בין אם מבטלים לא' שלא עירב אבל אין מבטלין לשנים שלא עירבו בין אם מבטלים רבים ועירבו בין אם הוא יחיד שלא עירב שהרי אף לאחר שיבטלו להם הם שנים ואחד אסור על חבירו ואפילו אמר לא' אני מבטל לך על מנת שתחזור ותבטל לחבירך אינו מועיל:

סימן שפא (א) המבטל רשותו והוציא אח"כ מביתו לחצר בשוגג אינו אסור במזיד אסור שהרי חוזר מביטלו שביטל ואם החזיקו בו כבר שהוציאו מבתיהם לחצר או

זֶקֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'פח ׀ צ'צמר מ'זוהרנ'ת ז'צ"ל ׀ צ'צד צ'צני מ'קוה ש'דף צ'צד מ'ספ'רי ר'צנו י'היה ת'יקון ר'כ"ל ׀
׀ צ'צק נ'תן ו'לא י'עבור׀ י'צא ל'אור ע'י ה'וצאת ׀ נ'צחתי ו'אנצח׀ ש'ע"י י'שיבת ת'יקון ה'מידות ׀

שהכניסו מחצר לבתיהם אינו יכול לחזור מביטולו ולרש"י אין חזקה מועלת אלא אם כן החזיקו משחשיכה: (ז) יש ביטול רשות מחצר לחצר לא שנא שתי חצירות ופתח ביניהן ועירבה כל אחת לעצמה ולא שנא עירבו יחד יכול כל א' לבטל רשותו לחברתה להיותה מותרת להשתמש בה ולא היא לא שנא שתי חצירות זו לפניו מזו ולא עירבו אלא החיצונה לבדה שפנימית אוסרת על החיצונה יכולה לבטל לה רשותה שלא תשתמש ולא תעבור עליה אלא בשעה שצריכה לצאת ותהיה החיצונה מותרת או אם עירבו יחד ונתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד מהפנימית ולא עירב יכול לבטל רשותו דהיינו שיבטל רשותו לכל אחד מבני הפנימית וגם לכל אחד מבני החיצונה ויהיה הוא לבדו אסור וכולם מותרים: (ח) יש ביטול רשות בחורבה שאם היו שני בתים וחורבה ביניהם שהיא של שניהם ושכחו ולא עירבו יכול אחד לבטל רשותו לחבירו ולהיותו מותר בו: (ט) יש ביטול רשות מבית לבית שאם היו שני בתים ופתח ביניהם ולא עירבו אחד מבטל רשות לחבירו ואפילו המבטל מותר להוציא מביתו לבית חבירו אבל אינו יכול להוציא מבית חבירו לביתו שאז היה חוזר ומחזיק ברשות שביטל וכן אם יש לו חדר פתוח לביתו וביטל רשות ביתו אסור להוציא מהחדר לביתו: הגה ויש אומרים דאין לבטל מבית לבית אלא אם כן ישאיר לעצמו חדר אחד שלא ביטל ואז מותר להכניס אפילו מבית חבירו לביתו וטוב להחמיר לכתחילה (כ"י בשם רבינו ירוחם ור"ת והגהות מיימוני פ"ב מהלכות עירובין): (י) שני בתים בשני צדי רה"ר והקיפום עכו"ם מחיצה בשבת בענין שיש ביניהם כמו חצר בשני בתים פתוחים לו והרי הם אוסרים זה על זה אינם יכולים לבטל כל אחד לחבירו: (יא) יורש מבטל רשות שאם לא עירב מורישו ומת בשבת

והיורש בא לדור בחצר ואוסר יכול לבטל רשותו: (ז) מבטלין וחוזרין ומבטלין כלומר שמבטלין רשותם בני חצר זו לבני חצר אחרת או לאחד מבני חצר עד שיוציאו מה שירצו וחוזרין ומבטלים לאותם שביטלו להם עד שיוציאו גם הם מה שירצו:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תתרחם: מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני חמל עלי והיה בעזרי לבל אחליף עוד חס ושלוש אור בחשך הוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשכת אפלת תאות עולם הזה ורעיונותיו לאור צח ומצחצח של התורה וצדיקים האמתיים זכני לבלות כל ימי להתקרב באמת לצדיקים האמתיים ולהתורה הקדושה והנוראה שהם משיכין ומגלין ומאירין בכל העולמות בכל עת, רחם עלי למען שמך, חוסה עלי ועל עוללי וטפי למען רחמיך הגדולים האמתיים כי רחמיך אינם כלים לעולם כמו שכתוב: "חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו" אהה ה' "שפחתי אליך כפי פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה אליך עיני נשואות ותלויות, אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים, דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני, ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים" עזרנו למען שמך אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו והאירה עלינו ברחמיך אור פני התורה הקדושה והצדיקים האמתיים כי כבר התחלת להאיר עלינו אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום עד היום הזה, אבל בעצם גשמיותנו וחשכת עוונותינו המרבים מאד אנו צריכים שתרחם עלינו ברחמנות גדול ועצום ביותר באפן שתאיר גם עלי עתה גם עתה אור תורתך הקדושה, ואור

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סי - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִים עַד שִׁיתְּבַטְלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהִבְלִיּוּ לְגַמְרִי, וְאֶזְכֶּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבֹדְךָ הַזֹּשִׁיעַנִי בְּחֶסֶדְךָ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעֲבֹדְךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶיךָ" וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֵרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה, הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם" וְנֶאֱמַר: "לֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם, וּלְנֶגֶה הַיָּרֵחַ לַלַּיִל לָךְ, וְהָיָה לָּךְ ה' לְאוֹר עוֹלָם וְאֶלְקֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ, לֹא יָבֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ, וַיִּרְחַק לֹא יֵאָסֵף, כִּי ה' יִהְיֶה לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם, וְשָׁלְמוּ יָמֵי אֲבֹלְךָ וְעַמְּךָ כְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ, נִצַּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר" בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן
סְלָה:

תְּפִלָּה קטז תתרכסט: ומיוסד ע"פ תורה קל"ז אבי שבשמים עזרני והושיעני שאזכה לדון את כל האדם לבק זכות, אפלו החולקים עלי ועל צדיקי אמת, והמבזין אותם, בכלם אזכה למצא זכות וטוב ואזכה לקיים באמת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו באפן שיתבטל כל המחלוקת שבעולם ויהיה נמשך שלום גדול ואחדות בין כל ישראל באמת:

תתרע: מלא רחמים, אדון האמת והשלום, אתה יודע מהיכן נמשך כל המחלוקת שבעולם, בפרט המחלוקת שנתהוה בדורותינו בין התלמידי חכמים ואנשיהם, אשר כמה נפשות שקעו על ידי המחלוקת הזאת רחם עלינו ועליהם, וגלה האמת לאמתו בעולם, ועשה את אשר תעשה ברחמיה, באפן שיהיה אחדות ושלום גדול בינינו, ישראל עמך הקדוש אשר בנו בחרת ואם המחלוקת חס ושלום מצדי מחמת שאני רחוק מקדשתם של החולקים עלי, ובשביל זה חלק לבם מאתי, רחם עלי למען שמך, וזכנו ברחמיה

הַרְבִּים לָשׁוּב מִהָרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאַגִּיעַ
לְקִדְשָׁתָם וּמַעֲלָתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַגְּבוּהִים מִמֶּנִּי בְּמַעֲלַת קִדְשָׁתָם
וּטְהַרְתָּם, שְׁאַגִּיעַ לְמְקוֹמָם בְּאַמֶּת וְאַתְּאֶחָד עִמָּהֶם בְּאַמֶּת וְשָׁלוֹם
גָּדוֹל וְאִם הִדְבָּר בְּהַפֵּךְ שֶׁמִּחֲלָקוֹתָם עָלִינוּ הוּא מִחַמַּת שֶׁהֵם
רְחוּקִים וְנִמְוָכִים מֵאַתָּנוּ, וְעַל כֵּן הֵם מִתְקַנְּאִים וּמִתְגַּבְּרִים בָּנוּ
וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְדוֹן אֶת כָּל הַחוֹלְקִים
תָּמִיד לְכַף זְכוּת וּתְלַמְּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְמַצֵּא בָהֶם זְכוּת
וְטוֹב אֲפִלוּ בְּמָה שֶׁחוֹלְקִים עָלֵינוּ בְּאַפְּן שְׁנֹזְכָה לְהַעֲלוֹתָם
וְלַהֲכַנִּיסָם בְּכַף זְכוּת בְּאַמֶּת, עַד שִׁיתְאַחֲדוּ [אַתָּנוּ] בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית
הָאַחֲדוּת בְּשִׁלְמוֹת, בְּאַפְּן שִׁיתְבַּטֵּל הַמִּחְלָקַת מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל
יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאַחַד אֵין שִׁיךְ מִחְלָקַת, וְתִשִּׁים בְּלֵב הַחוֹלְקִים
וּמִתְנַגְּדִים אֶל הָאַמֶּת שִׁישׁוּבוּ כָּלֵם מִשְׁנֵאתָם וּמִחְלָקַתָם, וַיִּמְשְׁכוּ
עַצְמָן תָּמִיד אֶל הָאַמֶּת וְהַשָּׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "הָאַמֶּת וְהַשָּׁלוֹם
אַהֲבוּ" וְכָל הַשׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים שְׁאִינָם חֲפִצִּים בְּשָׁלוֹם, וּמִתְגַּבְּרִים
לְהַחֲזִיק בְּמִחְלָקַת, וְאִינָם חֲפִצִּים לָשׁוּב אֶל הָאַמֶּת תִּכְנִיעֵם
וְתִשְׁפִּילֵם עַד עֶפֶר, כָּלֵם יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ "תִּתְאַלְמְנָה שְׁפָתַי שֶׁקָּר,
הַדּוֹבְרוֹת עַל צְדִיק עֲתָק בְּגִאָּוָה וְבוֹז יִכְרַת ה' כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת
לָשׁוֹן מִדְּבַרְתַּ גְּדוּלוֹת יִבְשׁוּ יִכְלוּ שׁוֹטְנֵי נַפְשֵׁי, יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלָמָה
מִבְּקִשֵׁי רָעַתִּי יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אִיבֵי, יָשׁוּבוּ יִבְשׁוּ רָגַע":

תִּתְרַעַא: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְשִׁים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
כִּמָּה וְכִמָּה מִזִּיק הַמִּחְלָקַת לְיִשְׂרָאֵל רַחֵם רַחֵם, מְלֵא רַחֲמִים, וַעֲשֵׂה
בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ וְנוֹרְאוֹתֶיךָ בְּאַפְּן שֶׁתְּמַשִּׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם בְּאַמֶּת וַיְקִים
מִהָרָה מְקָרָא שְׁכַתֹּב: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי ה' וְרַב שָׁלוֹם בְּנֵיךָ שָׁלוֹם
רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל וְרֵאֵה בָנִים לְבְּנֵיךָ שָׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹחַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סיב ✧ צמור מוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ, לְמַעַן בֵּית ה' אֱלֹקֵינוּ אֲבַקֶּשׁה טוֹב לְךָ ה' עִז
לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם" עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: